

А Царевчо бързо растѣль и съ своя умъ, игри и пѣснички всички очудавалъ. . .

Прѣвель: Г.П.



Лисиче

Въ гората, въ еднъ доль имало една дупка, а въ нея живѣла лисица съ малкитѣ си лисичета.

Лисицата обичала своите дѣца. Тя цѣлъ день тичала изъ гората за ловъ, нахранвала ги, а послѣ играла съ тѣхъ.

Еднаждъ ловци нападнали на лисината кжичка, разтворили дупката и почнали да насьекватъ своите зли кучета. Но джийските кучета прокудили лисицата надалечъ, а ловците убили лисичетата зарадъ кожухчетата имъ, а едно взели живо съ себе си.

Ловецътъ, който занесъль лисичето у дома си, забилъ колъ на двора и съ синджири здраво вързалъ лисичето за шията, а послѣ завързалъ синджирия за кола. Далъ и храна на лисичето, но то не се и доближило до нея, а само жално виело.

Настанала нощъ, Всичко утихнало. Изведнаждъ ловецътъ чулъ нѣкаквъ шумъ на двора.